

ศักยภาพการท่องเที่ยววิถีถิ่นบนฐานแนวคิดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก

The Potential of Rural Tourism Based on Creative Tourism

in Umphang District, Tak Province

◆ รุ่งทิwa ธาน้ำ

นักศึกษาระดับปริญญาโทศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

Rungtiwa Thanam

Master of Arts Degree Student, Graduate School of Hospitality and Tourism Management, Kasem Bundit University. E-mail: rungtiwathanam@gmail.com

◆ อธิป จันท์สุริย์

อาจารย์ ดร. สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

Athip Jansuri

Ph.D., Lecturer, Graduate School of Hospitality and Tourism Management, Kasem Bundit University. E-mail: athip.jan@kbu.ac.th

Received: March 9, 2020 ; Revised: March 12, 2020 ; Accepted: December 30, 2020

Abstract

The purpose of this research is to study the potentials of the rural tourism based on creative tourism of Umphang District, Tak Province. This research is quantitative methods, 400 samples of tourists who visited Umphang District, Tak Province were asked to do a questionnaire. The analysis of the data then was done using percentage, mean value, and standard deviation.

The research found that on the larger percentage of the tourists are married women with more than 50 years of age and bachelor's degree. Most are government employees with average monthly income of more than 30,000 Baht per month. They visit once with family. Their reason for the visit is to visit famous and popular sites. They do their research from the internet and their spending are between 1,001-2,000 Baht per person per day. The potentials of the rural tourism based on creative tourism of Umphang District, Tak Province are comprised of cultural capitals, participations, creativities, learning experience,

shared and exchanged of knowledges and experiences between tourists and communities, activities, communications and marketings and the management of tourist attractions. Overall picture of the rating of 8 parts of the potentials of the rural tourism based on creative tourism is above average.

Keywords: Tourism Potential, Rural Tourism, Creative Tourism

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาศักยภาพการท่องเที่ยววิถีถิ่นบนฐานแนวคิดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้วิธีการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามกับนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวอำเภออุ้มผาง จำนวน 400 คน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า ด้านข้อมูลประชากรศาสตร์ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 50 ปี ขึ้นไป สถานภาพสมรส มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพข้าราชการ/ พนักงานของรัฐ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท ขึ้นไป ด้านพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เดินทางท่องเที่ยวจำนวน 1 ครั้ง มีลักษณะการเดินทางกับครอบครัว โดยมีสาเหตุในการเดินทางท่องเที่ยวเพราะมีแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยม/ มีชื่อเสียง มีการค้นหาข้อมูลท่องเที่ยวจากอินเทอร์เน็ต มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อคนต่อวัน 1,001 – 2,000 บาท และศักยภาพการท่องเที่ยววิถีถิ่นบนฐานแนวคิดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก ด้านทุนทางวัฒนธรรม การมีส่วนร่วม ความคิดสร้างสรรค์ การเรียนรู้ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ร่วมของนักท่องเที่ยวกับชุมชน กิจกรรมการท่องเที่ยว การสื่อสารและการตลาด และการจัดการแหล่งท่องเที่ยว ในภาพรวมทั้ง 8 ด้านอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : ศักยภาพการท่องเที่ยว การท่องเที่ยววิถีถิ่น การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

บทนำ

ประเทศไทยในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมา สินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวได้กลายเป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศอย่างต่อเนื่อง หน่วยงานภาครัฐต่างให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวโดยชุมชน มุ่งเน้นการฟื้นฟูและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวที่มีสภาพเสื่อมโทรมให้กลับคืนสู่สภาพเดิม พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติประวัติศาสตร์โบราณสถาน และเสริมสร้างเอกลักษณ์ความเป็นไทย ด้วยวิธีการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น วิถีชีวิตชุมชนและภูมิปัญญาชาวบ้าน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เพื่อนำไปสู่การต่อยอดในการสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม โดยคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม สถาปัตยกรรม และวิถีชุมชนในท้องถิ่นเป็นสำคัญ (Department of Tourism, Ministry of

Tourism and Sports, 2017) สอดคล้องกับรูปแบบการท่องเที่ยววิถีถิ่น ซึ่งเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ต้องการนำเสนอเรื่องราวอัตลักษณ์และวิถีของชุมชนที่มีอยู่โดยการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมวัฒนธรรม ประเพณี และนำเสนอสิ่งเหล่านั้นต่อผู้มาเยี่ยมชมเยือน ซึ่งช่วยกระตุ้นการมีส่วนร่วมของชุมชนและการตระหนักถึงคุณค่า ความสำคัญของสิ่งแวดล้อม และมรดกทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ในชุมชน โดยร่วมกันฟื้นฟูชุมชนโดยใช้กิจกรรมทางการท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือเพื่ออนุรักษ์สภาพแวดล้อม วิถีชีวิต และวัฒนธรรมของชุมชนแห่งนี้โดยใช้การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน (Ketkosol, R., 2014) และสอดคล้องกับแนวคิดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ที่ให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวโดยชุมชนโดยสะท้อนวิถีไทยที่มีจุดประสงค์สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาให้ชุมชนนั้น ๆ เกิดความยั่งยืน โดยมีการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวที่สอดคล้องและสัมพันธ์กับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ตลอดจนวิถีชีวิตในชุมชนในเชิงการเรียนรู้ (Jussapalo, C., 2018)

อย่างไรก็ตาม การส่งเสริมการท่องเที่ยวจำเป็นต้องคำนึงถึงศักยภาพด้านการท่องเที่ยว ซึ่งนับเป็นสิ่งสำคัญด้านการท่องเที่ยว ความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวที่เอื้อต่อการพัฒนาการปรับปรุงหรือทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรวมถึงความน่าสนใจของท้องถิ่นนั้นว่ามีเพียงพอที่จะดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้ตัดสินใจเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวนั้นหรือไม่ (Boonyapak, W., 2007) รวมทั้งความสามารถของอุปทานในการรองรับอุปสงค์ทางท่องเที่ยวอันจะมีผลต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว ประกอบด้วย 3 ลักษณะ คือ ศักยภาพของพื้นที่รองรับการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวที่มีขนาดเล็กหรือขนาดใหญ่จะมีผลต่อการใช้เวลาในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่มากหรือน้อยตามขนาดของแหล่งท่องเที่ยว ศักยภาพของการรองรับนักท่องเที่ยว หรือขีดความสามารถในการรองรับ (carrying capacity) นักท่องเที่ยว ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวจำนวนมากหรือน้อยมีผลต่อการจัดขนาดของกลุ่มของนักท่องเที่ยว (Jussapalo, C., 2018) ทั้งนี้ศักยภาพด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว ยังจำเป็นอย่างยิ่งในการศึกษาก่อนในอันดับแรก โดยเฉพาะทรัพยากรการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม เทศกาล งานประเพณี วิถีชีวิต ที่มีความเปราะบาง เนื่องจากการท่องเที่ยวอาจส่งผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของตนในชุมชน ซึ่งพื้นที่หนึ่งที่มีประเพณี วิถีชีวิตของชุมชนที่มีความหลายทั้งชาติพันธุ์ การดำรงชีวิต และวิถีชีวิตเป็นเอกลักษณ์โดดเด่น ซึ่งมีจำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น คือ อำเภอู้มฝาง จังหวัดตาก

อำเภอู้มฝาง จังหวัดตาก มีแหล่งท่องเที่ยว ประเพณีที่มีชื่อเสียงและเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของจังหวัดตาก และมีความหลากหลายทางด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น (Tak Provincial Administrative Organization, 2018) แบ่งการปกครองออกเป็น 6 ตำบล 36 หมู่บ้าน เป็นหมู่บ้านชนเผ่ากะเหรี่ยง 26 หมู่บ้าน คนพื้นเมือง 8 หมู่บ้าน และหมู่บ้านชนเผ่าม้ง 2 หมู่บ้าน วิถีชีวิตของคนอู้มฝาง เป็นวิถีที่เรียบง่าย ใกล้ชิดกับธรรมชาติ ด้านชาวกะเหรี่ยงหรือปกากะญอยังคงมีชีวิตที่ผูกพันกับสิ่งแวดล้อมรอบตัว สืบทอดกันมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ส่วนวิถีชีวิตของคนม้ง เป็นเรื่องราวของการทำงานหนัก เพื่อผลิตผลทางการเกษตร และมีความโดดเด่นในเรื่องของการแต่งกาย ด้วยผ้าปักที่งดงามโดยเฉพาะในกลุ่มผู้หญิง (Seub Nakhasathien Foundation, 2012)

ด้วยต้นทุนทรัพยากรการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่สำคัญของอำเภออุ้มผาง และจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีพื้นฐานความหลากหลายด้านพื้นที่และวัฒนธรรมที่สามารถนำมาส่งเสริมการท่องเที่ยวให้พัฒนาเป็นพื้นที่เส้นทางแม่เหล็กด้านการท่องเที่ยว และศักยภาพด้านการท่องเที่ยวที่สำคัญ จึงมีความสำคัญในการศึกษาเรื่อง ศักยภาพการท่องเที่ยววิถีถิ่นบนฐานแนวคิดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก เพื่อสามารถนำผลการศึกษาประกอบการวางแผน การส่งเสริม การจัดการการท่องเที่ยววิถีถิ่น อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก ที่สอดคล้องตามยุทธศาสตร์ที่ 3 ของกระทรวงวัฒนธรรม โดยการนำทุนวัฒนธรรมของประเทศมาสร้างคุณค่าทางสังคมและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ โดยการศึกษาวิจัยและประยุกต์สร้างสรรค์ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดคุณค่า (Ministry of Culture, 2016) ทั้งส่งเสริมความยั่งยืนของวัฒนธรรม โดยการเชิดชูและรักษาไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของไทย คุณค่าดั้งเดิม และภูมิปัญญาท้องถิ่น (National Tourism Policy Committee, 2017)

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาศักยภาพการท่องเที่ยววิถีถิ่นบนฐานแนวคิดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก

ขอบเขตการวิจัย

1. ด้านเนื้อหา ประกอบด้วย 1) ข้อมูลปฐมภูมิ ได้จากการสอบถามนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับศักยภาพการท่องเที่ยววิถีถิ่นบนฐานแนวคิดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก 2) ข้อมูลทุติยภูมิ ได้แก่ เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยววิถีถิ่น การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ และบริบทอำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก
2. ด้านประชากร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดตาก จำนวน 400 คน
3. ขอบเขตด้านเวลา ดำเนินการวิจัยตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2562 ถึงเดือนมีนาคม 2563
4. ขอบเขตด้านพื้นที่ คือ อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก

กรอบแนวคิด

ศักยภาพการท่องเที่ยววิถีถิ่นบนฐานแนวคิดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

1. ทุนทางวัฒนธรรม (Cultural Capital)
2. การมีส่วนร่วม (Participation)
3. ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)
4. การเรียนรู้ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Learning and Knowledge Sharing)
5. ประสบการณ์ร่วมของนักท่องเที่ยวกับชุมชน (Experience)
6. กิจกรรมการท่องเที่ยว (Activity)
7. การสื่อสารและการตลาด (Communication and Market)
8. การจัดการแหล่งท่องเที่ยว (Tourism Attractions Management)

การทบทวนวรรณกรรม

การท่องเที่ยววิถีถิ่น (Rural Tourism) เป็นเครื่องมือสร้างความเข้มแข็งขององค์กรชาวบ้านในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการพัฒนาและได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยวที่จะให้ชุมชนดำเนินการท่องเที่ยวตามหลักการดังกล่าวข้างต้น มีความจำเป็นที่จะต้องเตรียมความพร้อมและสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยว ในขณะที่เดียวกันก็ต้องรณรงค์กับคนในสังคมให้เห็นความแตกต่างของการท่องเที่ยว โดยชุมชนกับการท่องเที่ยวทั่วไปกระตุ้นให้คนในสังคมเห็นความสำคัญและเป็นนักท่องเที่ยวที่สนใจการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างเจ้าของบ้านกับผู้มาเยือน นอกจากนี้ยังเป็นการเพิ่มการรับรู้และความเข้าใจในบทบาทของชุมชนท้องถิ่นต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและเป็นการกำลังใจหรือสนับสนุนให้เกิดความต่อเนื่องในการทำงานอนุรักษ์ทั้งด้านธรรมชาติและวัฒนธรรม (Klinkhajorn, S., 2018) ซึ่งกิจกรรมการท่องเที่ยวทั้งหลายที่เกิดขึ้นในพื้นที่ชนบท เช่น การท่องเที่ยวเชิงเกษตรการท่องเที่ยวฟาร์ม การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ การท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม (Emphandhu, D., 2009)

การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (Creative Tourism) แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ Richards, G. and Raymond, C. (2000) หนึ่งในผู้ก่อตั้งแนวความคิดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ได้ให้นิยามว่า “การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ คือ การท่องเที่ยวที่เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้พัฒนาขีดความคิดสร้างสรรค์ ผ่านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและกระบวนการเรียนรู้ในแหล่งท่องเที่ยว” และ “นักท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ไม่ใช่บุคคลที่บริโภคการท่องเที่ยวอย่างทั่วไป แต่เป็นนักท่องเที่ยวที่กระตือรือร้นในการเข้าไปมีส่วนร่วม ในวัฒนธรรมของประเทศหรือชุมชนที่เข้าไปเยี่ยมชมเยือน ทั้งนี้ UNESCO (2006) ให้นิยามคำว่า “การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์” ไว้ว่า เป็นการท่องเที่ยวที่มีความเชื่อมโยงกับการพัฒนาชุมชนเพื่อชีวิตที่ยั่งยืน กิจกรรมใด ๆ ที่ชุมชนนำเสนอต้องช่วยให้นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้ไม่ว่าจะเป็นประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และวิถีชีวิตท้องถิ่น ได้กลมกลืนความสอดคล้อง และเสริมสร้างประสบการณ์อันน่าประทับใจ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้ Klinkhajorn, S., (2018) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบการจัดการท่องเที่ยววิถีถิ่น วิถีไทยเพื่อสร้างอัตลักษณ์ใหม่ของเส้นทางท่องเที่ยวเมืองร้อยเกาะ ผลการศึกษาพบว่า สำหรับวิธีการปฏิบัติที่เป็นเลิศของการจัดการท่องเที่ยววิถีถิ่น วิถีไทย ได้แก่ 1) การมีส่วนร่วมของชุมชนในการดำเนินงานการท่องเที่ยว 2) การมีส่วนร่วมของชุมชนในการอนุรักษ์ระบบนิเวศ 3) การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ 4) การบริหารจัดการของชุมชน 5) การปฏิบัติให้เห็นเป็นตัวอย่าง การพูดให้ฟังทำให้เห็น สำหรับรูปแบบการจัดการท่องเที่ยววิถีถิ่น วิถีไทย โดยเรียกูปแบบนี้ว่า SLOW LIFE Model นอกจากนี้ Ketkosol, R., (2014) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการท่องเที่ยววิถีถิ่น ชุมชนเกาะศาลเจ้าและพื้นที่เกี่ยวเนื่อง เขตตลิ่งชันกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า การพัฒนาพื้นที่ในการเป็นแหล่งเรียนรู้และการท่องเที่ยววิถีถิ่น พร้อมกับกระตุ้นการมีส่วนร่วมของชุมชนและการตระหนักรู้ถึงคุณค่า ความสำคัญของสิ่งแวดล้อมและมรดกทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ในชุมชน โดยร่วมกันฟื้นฟูชุมชนโดยใช้

กิจกรรมทางการท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือเพื่ออนุรักษ์สภาพแวดล้อม วิถีชีวิตและวัฒนธรรมของชุมชนแห่งนี้ โดยใช้การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน นำเสนอเรื่องราววัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตชาวสวนที่สะท้อนวิถีความเป็นไทยในรูปแบบที่เรียกว่า การท่องเที่ยววิถีถิ่น

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวอำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก โดยมีนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยว ปี พ.ศ. 2561 ทั้งสิ้น 2,167,621 คน (Tak Provincial Administrative Organization, 2018) โดยการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีของทาโรยามาเน่ (Yamane, T., 1973) ที่ระดับค่าความเชื่อมั่น 95% ค่าความคลาดเคลื่อน .05 ซึ่งสามารถคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยครั้งนี้ได้ จำนวน 400 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) โดยการเก็บแบบสอบถามจากนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยว อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก โดยแจกแบบสอบถาม จำนวนทั้งสิ้น 400 ชุด และนำแบบสอบถามที่ได้รับมาตรวจความสมบูรณ์ หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูล ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2562 ถึงเดือนมีนาคม 2563

การเก็บข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) จากการค้นคว้าข้อมูลจากหนังสือ วารสาร สิ่งพิมพ์ เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยววิถีถิ่น การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ และบริบทอำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือวิจัย ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ส่วนที่ 3 ศักยภาพการท่องเที่ยววิถีถิ่นบนฐานแนวคิดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และภาษา โดยการพิจารณาสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน จากนั้นนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของคอนบาค (Cronbach's Alpha) ได้เท่ากับ 0.970

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1. วิเคราะห์ข้อมูลประชากรศาสตร์ และพฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้สถิติค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านศักยภาพการท่องเที่ยววิถีถิ่นบนฐานแนวคิดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยว อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก ซึ่งผลการวิเคราะห์ปรากฏรายละเอียด ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยว อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก

ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	173	43.20
หญิง	227	56.80
รวม	400	100.00
อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	41	10.30
21 - 30 ปี	83	20.80
31 - 40 ปี	73	18.20
41 - 50 ปี	65	16.20
50 ปีขึ้นไป	138	34.50
รวม	400	100.00
สถานภาพ		
โสด	130	32.50
สมรส	236	59.00
หม้าย / หย่า / แยก	34	8.50
รวม	400	100.00
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	10	2.40
มัธยมศึกษา/ปวช.	59	14.80
อนุปริญญา/ปวส.	32	8.00
ปริญญาตรี	244	61.00
สูงกว่าปริญญาตรี	55	13.80
รวม	400	100.00
อาชีพ		
ข้าราชการ/พนักงานของรัฐ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	121	30.30
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	102	25.50
พนักงานเอกชน/ลูกจ้างเอกชน	87	21.80
รับจ้างทั่วไป	25	6.20
เกษตรกร	17	4.30
นักเรียน/นักศึกษา	44	11.00

ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์	จำนวน	ร้อยละ
อื่น ๆ	4	1.00
รวม	400	100.00
รายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	47	11.80
5,001 – 10,000 บาท	50	12.50
10,001 – 20,000 บาท	97	24.20
21,001 – 30,000 บาท	90	22.50
มากกว่า 30,000 บาท ขึ้นไป	116	29.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 227 คน คิดเป็นร้อยละ 56.80 รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 43.20 มีอายุระหว่าง 50 ปี ขึ้นไป จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.50 รองลงมาอายุ 41-50 ปี จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 16.20 สถานภาพสมรส จำนวน 236 คน คิดเป็นร้อยละ 59.00 รองลงมาสถานภาพโสด จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 32.50 ระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 244 คน คิดเป็นร้อยละ 61.00 รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษา/ปวช. จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.80 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพข้าราชการ/ พนักงานของรัฐ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 30.30 รองลงมาประกอบอาชีพค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.50 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท ขึ้นไป จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 29.00 รองลงมา มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.20

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

การวิเคราะห์ข้อมูลด้านพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยว อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก ซึ่งผลการวิเคราะห์ปรากฏรายละเอียด ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลด้านพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

ข้อมูลด้านพฤติกรรมท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนครั้งในการเดินทางท่องเที่ยว		
1 ครั้ง	259	64.80
2 ครั้ง	75	18.80
3 ครั้ง	22	5.40
4 ครั้ง	29	7.20
มากกว่า 4 ครั้ง	15	3.80
รวม	400	100.00
ลักษณะการเดินทาง		
คนเดียว	17	4.20
ครอบครัว	164	41.00
กลุ่มเพื่อน	143	35.80
บริษัททัวร์	76	19.00
รวม	400	100.00

ข้อมูลด้านพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
สาเหตุที่เลือกเดินทางมาท่องเที่ยว		
เรียนรู้วิถีชีวิตชุมชนท้องถิ่น	49	12.30
กิจกรรมการท่องเที่ยวชุมชน	64	16.00
วิถีชีวิตท้องถิ่นโดดเด่น เป็นเอกลักษณ์	70	17.50
มีแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยม/มีชื่อเสียง	114	28.50
ต้องการหาประสบการณ์	102	25.50
อื่นๆ	1	0.20
รวม	400	100.00
การหาข้อมูลท่องเที่ยว		
หนังสือพิมพ์	6	1.50
อินเทอร์เน็ต	193	48.30
วารสาร/ นิตยสาร/ คู่มือเดินทาง	23	5.80
วิทยุ/ โทรทัศน์	6	1.40
เพื่อน / ญาติ	104	26.00
ศูนย์ข้อมูลท่องเที่ยว	20	5.00
บริษัททัวร์	27	6.80
เอกสารแผนพับ/ โบรชัวร์	15	3.80
อื่น ๆ	6	1.40
รวม	400	100.00
ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อคนต่อวัน		
ต่ำกว่า 1,000 บาท	108	27.00
1,001 – 2,000 บาท	172	43.00
2,001 – 3,000 บาท	54	13.50
3,001 – 4,000 บาท	37	9.30
มากกว่า 4,001 บาท ขึ้นไป	29	7.20
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เดินทางท่องเที่ยวจำนวน 1 ครั้ง จำนวน 259 คน คิดเป็นร้อยละ 64.80 รองลงมาเดินทางท่องเที่ยวจำนวน 2 ครั้ง จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 18.80 มีลักษณะการเดินทางส่วนใหญ่กับครอบครัว จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 41.10 รองลงมามีลักษณะการเดินทางกับกลุ่มเพื่อน จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 35.80 โดยมีสาเหตุในการเดินทางท่องเที่ยวเพราะมีแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยม/มีชื่อเสียง จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 28.50 รองลงมาเพื่อต้องการหาประสบการณ์ใหม่ จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.50 โดยมีการค้นหาข้อมูลท่องเที่ยวจากอินเทอร์เน็ต จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 48.30 รองลงมาค้นหาข้อมูลท่องเที่ยวจากเพื่อน/ญาติ จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 26.00 ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อคนต่อวัน 1,001 – 2,000 บาท จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 43.30 รองลงมามีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อคนต่อวัน ต่ำกว่า 1,000 บาท จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลศักยภาพการท่องเที่ยววิถีถิ่นบนฐานแนวคิดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก

การวิเคราะห์ข้อมูลด้านศักยภาพการท่องเที่ยววิถีถิ่นบนฐานแนวคิดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก ซึ่งผลการวิเคราะห์ปรากฏรายละเอียด ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของระดับความคิดเห็นศักยภาพการท่องเที่ยววิถีถิ่นบนฐานแนวคิดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก

ความคิดเห็นศักยภาพการท่องเที่ยววิถีถิ่นบนฐานแนวคิดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ทุนทางวัฒนธรรม (Cultural Capital)	4.13	.70	มาก
การมีส่วนร่วม (Participation)	3.94	.71	มาก
ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	3.91	.76	มาก
การเรียนรู้ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Learning and Knowledge Sharing)	4.10	.74	มาก
ประสบการณ์ร่วมของนักท่องเที่ยวกับชุมชน (Experience)	4.10	.63	มาก
กิจกรรมการท่องเที่ยว (Activity)	4.02	.66	มาก
การสื่อสารและการตลาด (Communication and Market)	3.96	.77	มาก
การจัดการแหล่งท่องเที่ยว (Tourism Attractions Management)	4.01	.67	มาก
รวม	4.02		มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลที่ได้จากการแสดงค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นความคิดเห็นศักยภาพการท่องเที่ยววิถีถิ่นบนฐานแนวคิดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13 - 3.91$, S.D. = .77 - .63) โดยเมื่อพิจารณาผลของแต่ละข้อแล้ว ทุนทางวัฒนธรรม (Cultural Capital) อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = .70) รองลงมาคือ ประสบการณ์ร่วมของนักท่องเที่ยวกับชุมชน (Experience) อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = .63) และการเรียนรู้ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Learning and Knowledge Sharing) อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = .74) ตามลำดับ

สรุปผล

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 50 ปี ขึ้นไป สถานภาพสมรส มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพข้าราชการ/พนักงานของรัฐ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท ขึ้นไป ส่วนใหญ่เดินทางท่องเที่ยวจำนวน 1 ครั้ง มีลักษณะการเดินทางกับครอบครัว โดยมีสาเหตุในการเดินทางท่องเที่ยวเพราะมีแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยม/มีชื่อเสียง มีการค้นหาข้อมูลท่องเที่ยวจากอินเทอร์เน็ต มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อคนต่อวัน 1,001 – 2,000 บาท

ด้านศักยภาพการท่องเที่ยววิถีถิ่นบนฐานแนวคิดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก ประกอบด้วย ทูทางวัฒนธรรม (Cultural Capital) การมีส่วนร่วม (Participation) ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) การเรียนรู้ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Learning and Knowledge Sharing) ประสบการณ์ร่วมของนักท่องเที่ยวกับชุมชน (Experience) กิจกรรมการท่องเที่ยว (Activity) การสื่อสารและการตลาด (Communication and Market) และการจัดการแหล่งท่องเที่ยว (Tourism Attractions Management) ในภาพรวมทั้ง 8 ด้าน อยู่ในระดับมาก โดยเมื่อพิจารณาผลของแต่ละข้อแล้ว ทูทางวัฒนธรรม (Cultural Capital) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ประสบการณ์ร่วมของนักท่องเที่ยวกับชุมชน (Experience) และการเรียนรู้ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ตามลำดับ

อภิปรายผล

ด้านศักยภาพการท่องเที่ยววิถีถิ่นบนฐานแนวคิดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก ในภาพรวมทั้ง 8 ด้าน อยู่ในระดับมาก โดยเมื่อพิจารณาผลของแต่ละข้อแล้ว ทูทางวัฒนธรรม (Cultural Capital) อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ Ketkosol, R. (2014) ผลการศึกษาพบว่า แนวความคิดการจัดการท่องเที่ยววิถีถิ่นที่ต้องการนำเสนอเรื่องราวอัตลักษณ์และวิถีของชุมชนที่มีอยู่โดยการอนุรักษ์สภาพแวดล้อม วัฒนธรรม ประเพณี และนำเสนอสิ่งเหล่านั้นต่อผู้มาเยี่ยมชม โดยไม่เน้นการก่อสร้างสิ่งแปลกใหม่อันอาจลดคุณค่าวิถีและอัตลักษณ์ของชุมชนลงไป เป็นการแสดงให้เห็นถึงอัตลักษณ์ของชุมชน เป็นการทำการท่องเที่ยวที่น่าสนใจและแตกต่างจากที่อื่น และสอดคล้องกับ Jussapalo, C. (2018) ผลการศึกษาพบว่า ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมที่ก่อให้เกิดกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ วิถีชีวิตชุมชน แหล่งท่องเที่ยวประเภทวิถีชีวิตและชุมชนมีสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวสูง รองลงมาคือ ประสบการณ์ร่วมของนักท่องเที่ยวกับชุมชน (Experience) และการเรียนรู้ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ตามลำดับ สอดคล้องกับ Emphandhu, D. (2009) การท่องเที่ยวในชนบทก่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันระหว่างคนต่างถิ่น และคนในท้องถิ่นเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน และสอดคล้องกับ Klinkhajorn, S. (2018) ผลการศึกษาพบว่า ด้านการเรียนรู้ ลักษณะของกิจกรรมการท่องเที่ยวสามารถสร้างการรับรู้ และความเข้าใจในวิถีชีวิตและวัฒนธรรมที่แตกต่างมีระบบจัดการให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ระหว่างชาวบ้านกับผู้มาเยือนสร้างจิตสำนึกเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม ทั้งในส่วนของชาวบ้านและผู้มาเยือน และสอดคล้องกับ Jansuri, A. (2018) ผลการศึกษาพบว่า อาจมีมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนซึ่งเป็นเจ้าของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมมีความพร้อมในการรองรับการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์

หน่วยงานภาครัฐในจังหวัดตาก โดยเฉพาะอำเภออุ้มผาง สามารถนำผลการศึกษา ไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย แผนงาน และโครงการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยใช้วัฒนธรรมของชุมชน

เป็นฐาน เพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีถิ่นบนฐานแนวคิดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก

ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวทั้งภายในพื้นที่และนอกพื้นที่ สามารถนำผลการศึกษาใช้เป็นแนวทางในการประชาสัมพันธ์การส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีถิ่นบนฐานแนวคิดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก ซึ่งมีอัตลักษณ์ที่โดดเด่นให้เป็นที่รู้จักและเป็นจุดสนใจของนักท่องเที่ยวต่อไป

ชุมชน สามารถนำผลการศึกษาใช้เป็นแนวทางในเตรียมความพร้อมของตนเอง เพื่อการรองรับนักท่องเที่ยว รวมทั้งการรักษาอัตลักษณ์ และวิถีชีวิตดั้งเดิมให้คงอยู่ เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์ และวิถีชีวิตดั้งเดิมของชุมชน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

เนื่องจากบทความวิจัยนี้ เป็นผลการศึกษาจากวัตถุประสงค์หนึ่งของการทำวิจัย เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลด้านศักยภาพการท่องเที่ยววิถีถิ่นบนฐานแนวคิดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก ดังนั้นต้องมีการดำเนินการวิจัยในขั้นตอนต่อไปให้ครบกระบวนการ ด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกและการจัดอภิปรายกลุ่ม ประกอบด้วย ภาครัฐ ผู้ประกอบการ และชุมชนในลำดับต่อไป

ทั้งนี้จากผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เดินทางมาท่องเที่ยว อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก มีอายุ 50 ปี ขึ้นไป และส่วนใหญ่ประกอบอาชีพข้าราชการ/พนักงานของรัฐ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ทั้งนี้อาจมีการศึกษาถึงแรงจูงใจในการเดินทางท่องเที่ยว และศักยภาพการท่องเที่ยวอำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก เพื่อสามารถนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผน ส่งเสริมการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายได้

ทั้งนี้จากผลการศึกษาพบว่า ด้านความคิดสร้างสรรค์อยู่ในลำดับสุดท้ายจากศักยภาพทั้ง 8 ด้าน ทั้งนี้อาจมีการศึกษาการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นให้นักท่องเที่ยวได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดสร้างสรรค์ เพื่อสามารถนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผน ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ให้แก่นักท่องเที่ยว

References

- Boonyapak, Wiwatchai. (2007). *Tourism Resources of Thailand*. Coursebook of Tourism Resources of Thailand, School of Management Science, Sukhothai Thammathirat Open University.
- Department of Tourism, Ministry of Tourism and Sports. (2017). *Creative Tourism Destination Management Manual*. Retrieved October 23, 2019 from <http://www.trdnru.net/img/poster1/project01.pdf>.
- Emphandhu, Dachanee. (2009). *Rural Tourism*. Coursebook of Tourism Resources Management, Sukhothai Thammathirat Open University.

- Jansuri, Athip. (2018). *Development of Indicators in Intangible Cultural Heritage Management for Creative Tourism of Chumphon Province*. Doctor of Philosophy (Management) Graduate School, Silpakorn University.
- Jussapalo, Chairat. (2018). *Development of tourism potential in local identity and livelihood along Lake Basin: Nakornsri-Thammarat, Pattalung, and Songkhla*. Full Paper Research, National Research Council of Thailand and The Thailand Research Fund.
- Ketkosol, Rapeepat. (2014). *Management of folk identity tourism in Koh San Chao Community Taling Chan District Bangkok*. Master of Arts Program in Cultural Resource Management Graduate School, Silpakorn University.
- Klinkhajorn, Sunisa. (2018). *The Model Development of Tourism Management Local to Create a New Identity of The Tourism of Mueang Roikoh*. Doctor of Philosophy (DEVELOPMENT EDUCATION) Department of Education Foundations Graduate School, Silpakorn University.
- Ministry of Culture. (2016). *The 20 Year National Strategy of Culture*. Retrieved October 17, 2019 from https://www.mculture.go.th/mculture_th60/download/article/article_20161115150015.pdf.
- National Tourism Policy Committee. (2017). *National Tourism Development Plan, (2017-2021)*. Retrieved October 17, 2019 from www.ubu.ac.th.
- Richards, Greg., and Raymond, Crispin. (2000). *Creative Tourism*. ATLAS News, 23, 16-20. Creative Tourism. Santa Fe, New Mexico. U.S.A.
- Seub Nakhasathien Foundation. (2012). *Defining the future of Umphang*. Knowledge Packages Experience from-the-mountain-to-the-sea, Seub Nakhasathien Foundation.
- Tak Provincial Administrative Organization. (2018). *Local Development Plan (2018-2022)*. Retrieved October 17, 2019 from http://www.takpao.go.th/images/file_document/F01008.pdf.
- UNESCO. (2006). *Toward Sustainable Strategies for creative tourism*. Discussion Report of the Planning Meeting for 2008 International Conference on
- Yamane, Taro. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. 3rd ed. New York. Harper and Row Publications.

Rungtiwa Thanam, Master of Arts Degree Student, Graduate School of Hospitality and Tourism Management, Kasem Bundit University.

Athip Jansuri, Ph.D., Lecturer of The Graduate School of Hospitality and Tourism Management, Kasem Bundit University.